کارگر فداکار پتروشیمی مارون درگذشت

فرهیختگان| به آتش زد تا جان دیگران را نجات دهد، ولی خود در آتش سوخت و جان داد.
شهرام محمدی، کارگر فداکار پتروشیمی مارون، که در زمان وقوع حادثه، از دیگران خواست فرار کنند ولی خود ماند و در آتش سوخت و به گفته پزشکان بیش از ۵۰ درصد سوختگی داشت، قبل از ظهر دیروز در بیمارستان شهید چمران تهران درگذشت.
شهرام محمدی اهل شهر ایذه بود که در زمان آتش‌سوزی، با بیرون راندن تمام کارگران و بستن شیر فلکه اصلی، مانع از فاجعه‌ای دردناک و کشته شدن صدها نفر از کارکنان این واحد پتروشیمی شد.

منهای نفت

واگذاری پتروشیمی دماوند به بخش خصوصی ناکام مانده است

ضرورت حفظ مالکیت دولت بر پتروشیمی دماوند

فرهیختگان| مدت‌هاست که بحث مالکیت پتروشیمی دماوند در هاله‌ای از ابهام قرار گرفته است. با اینکه تاکنون چند بار طرح واگذاری پتروشیمی دماوند به بخش خصوصی ناکام مانده است، اما اردیبهشت امسال، عباس شعری‌مقدم، معاون وزیر نفت در امور پتروشیمی اظهار داشت که براساس پیشنهاد سازمان خصوصی‌سازی، امکان واگذاری این مجتمع به کنسرسیوم‌ها فراهم شده است. این در حالی است که چندی پیش، محمدحسن پیوندی، معاون مدیرعامل شرکت ملی صنایع پتروشیمی ایران اظهار داشت مالکیت پتروشیمی دماوند به دلیل کارکرد و نقش تاثیرگذارش در منطقه پارس جنوبی بهتر است دولتی بماند. پیوندی با اشاره به اینکه شرکت در تلاش است مالکیت پتروشیمی دماوند در اختیار دولت باقی بماند و اقدام به خدمات‌دهی به دیگر مجتمع‌های پتروشیمی در فاز ۲ پارس جنوبی کند، تصریح کرد که پتروشیمی دماوند دروازه حضور شرکت ملی صنایع پتروشیمی در فاز ۲ پتروشیمی در منطقه پارس جنوبی به‌شمار می‌رود و نقشی مهم در تامین نیازهای دیگر مجتمع‌ها دارد. پیش از این، حسین شهریاری، مدیرعامل پتروشیمی دماوند با اعلام خبر بهره‌برداری از فاز نخست پتروشیمی دماوند در سال ۹۴، به اولویت‌دار شدن این شرکت پس از تفاهمنامه لوزان اشاره کرده و گفته بود: «براساس برنامه‌ریزی‌ها، سومین مرحله اعلام واگذاری شرکت پتروشیمی دماوند در اردیبهشت برگزار می‌شود و اگر سرمایه‌گذاران در این مرحله نیز مانند دو مرحله پیش از واگذاری استقبال نکنند، این شرکت در اختیار شرکت ملی صنایع پتروشیمی باقی می‌ماند.» به گفته پیوندی، با توجه به اینکه پتروشیمی دماوند تامین برق و بخار مجتمع‌های فاز ۲ را در منطقه پارس جنوبی برعهده دارد، می‌تواند نقش رگلاتوری داشته باشد و نیازهای پتروشیمی‌های منطقه را با برنامه‌ریزی‌های دقیق تامین کند.

هیات تجاری - سیاسی آلمان هفته آینده در تهران

آلمان شریک نخست ایران در بخش پایین‌دستی، تجهیزات، پتروشیمی، پالایشگاه و ساخت توربین است و شرکت‌های زیمنس، لورگی و لینده شرکت‌های طرف قرارداد ایران در پارس جنوبی هستند. از همین رو، سفر هیاتی از این کشور در هفته آتی به تهران، می‌تواند نشان خوبی از بازگشت سرمایه‌ها به ایران باشد.
به گفته امیرحسین زمانی‌نیا، مدیر امور بین‌الملل وزارت نفت، سفر این هیات به تهران در آستانه توافق ایران و ۱+ ۵، می‌تواند نقطه شروع همکاری ایران و اتحادیه اروپا پس از برداشته‌شدن تحریم باشد. با توجه به نقش و قدرت ایران در منطقه و افزایش این قدرت پس از لغو تحریم‌ها قطعا گسترش این روابط به نفع طرفین خواهد بود؛ ضمن اینکه وجود منابع غنی نفت و گاز ایران و جذابیت آن، برای سرمایه‌گذاران غیرقابل چشم‌پوشی است.

اعضای کمیسیون انرژی مجلس از راه‌های جبران خسارت دکل‌های گمشده می‌گویند

کو «دکل خر» و «دکل فروش»

موسی احمدی

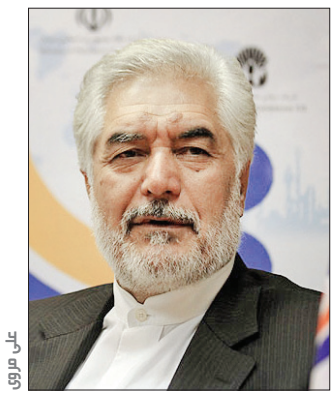
علی مروی

حسین نجابت

سهیلا زمانی
S.Zamani@fdn.ir

با وجود بازار داغ مذاکرات هسته‌ای در آن سوی آب‌ها، هنوز مساله دکل حفاری گمشده در آب‌های ایران، بحث روز رسانه‌هاست. این که آیا اصولا پولی پرداخت شده، دکلی خریداری شده یا دکل خریداری‌شده توسط ایرانی‌ها، در جای دیگر مشغول حفاری است، از پرسش‌هایی است که در روزهای گذشته پاسخ‌های ضد و نقیضی از سوی مسئولان به همراه داشته است.
آبان پارسال، ۱۴ نفر از نمایندگان مجلس بنا بر اسناد ارائه‌شده، در نامه‌ای به موضوع گم‌شدن یک دکل حفاری نفتی که در دوره زمامداری محمود احمدی‌نژاد خریداری شده بود، اشاره کردند. در بخشی از این نامه آمده بود: «... یک دستگاه دکل نفتی با حدود مبلغ ۷۸ میلیون دلار در سال ۹۰ خریداری شده ولی تاکنون این دکل به ایران انتقال نیافته است. این دکل «دین» نام دارد و توسط شرکت تاسیسات دریایی ایران در سال ۹۰ از یک شرکت ترک خریداری شده است. لذا از وزیر نفت، درخواست اعمال ماده ۲۳۶ آیین‌نامه داخلی مجلس را داریم تا این دکل به ایران منتقل و مورد استفاده قرار گیرد... .»
البته پس از چند ماه مشخص شد که اساسا دکلی وارد ایران نشده و این دکل که توسط شرکت مهندسی و ساخت تاسیسات دریایی (IOEC) و البته به سفارش شرکت نفت و گاز پارس خریداری شده ماجراهای بسیاری دارد که هنوز هم پس از این همه مدت، اطلاع‌رسانی شفاف و کاملی در مورد آن انجام نشده است.
البته اظهارات نمایندگان مجلس و دست‌اندرکاران پرونده نیز در این ارتباط جالب است که با اظهارات رستم قاسمی وزیر نفت پیشین و علی طاهری‌مطلق، مدیرعامل سابق شرکت تاسیسات دریایی کاملا در تضاد است و شاید به همین دلیل است که شعر طنزی بر مبنای شعر خیام در فضای مجازی دست به دست می‌شود که: «..... کو آن دکل و دکل خر و دکل‌فروش...؟!»
علی مروی، موسی احمدی و حسین نجابت رئیس و دو نفر از اعضای کمیسیون انرژی پاسخ‌هایی متفاوت به پرسش ما دادند.
مروی با اشاره به زوایای اصلی موضوع دکل حفاری گم‌شده، اظهار داشت که به نظر می‌آید در زمان خرید، گویا مبلغی را به واسطه‌ای دادند تا این کار انجام شود، اما متاسفانه دکل تحویل داده نشده است. پیش از این نیز مروی اظهار داشته بود که تیمی از دستگاه‌های نظارتی در محل شرکت تاسیسات دریایی مستقرند تا بتوانند هرچه زودتر این مساله را حل کنند. رئیس کمیسیون انرژی مجلس همچنین در پاسخ به پرسشی در مورد بازپس‌گیری مبلغ هزینه شده، اظهار کرد: «سازمان بازرسی و تاسیسات دریایی به دنبال آن هستند تا واسطه را پیدا کنند و بتوانند یا مبلغ داده‌شده را پس گیرند یا اینکه دکل موردنظر تحویل داده شود.»

> طاهری‌مطلق: دکل خریداری شده اما هنوز به ایران منتقل نشده است. دکل نه گم شده و نه در جای دیگر است. علت آن هم عدم‌پرداخت کامل اقساط است

این در حالی است که حسین نجابت، عضو کمیسیون انرژی در پاسخ به فرهیختگان درباره موضوع دکل گمشده و داستان‌های ضد و نقیض پیرامون آن، اظهار داشت: «ما چون دکل‌ها را با هزینه فوق‌العاده سنگینی، اجاره می‌کنیم یعنی روزانه چندین هزار دلار اجاره یک دکل است، بنابراین مقرون به‌صرفه است که دکل را بخریم. دولت گذشته که تصور می‌کنم در زمان آقای قاسمی بود توسط یک شرکت رومانیایی که واسطه خرید بود، دکلی را خریدند که یک قسط آن را که البته مبلغ دقیق آن را الان نمی‌دانم، ولی فکر می‌کنم حدود ۱۳ الی ۱۴ میلیون دلار بود، به شرکت واسطه (همین شرکت رومانیایی) پرداخت کردند اما واسطه، پول را به شرکت اصلی پرداخت نکرده است.
اکنون باید این مساله توسط دولت و مجلس پیگیری شود؛ چراکه دکل خریداری‌شده، اساسا وارد کشور نشده که گم شده باشد! این اصل قضیه است و جزئیات بیشتر را حداقل من در جریان نیستم.» نجابت در مورد اینکه عده‌ای معتقدند دکل وارد آب‌های ایران شده و سپس خارج شده، گفت: «نه. اصلا چنین چیزی نیست. مگر می‌توان دکل به این بزرگی را از آب‌های ایران خارج کرد؟ اصلا وارد نشده و همین موضوع، پایه پیگیری ماست. در حال حاضر، اصل معامله مورد سوال است.»
عضو کمیسیون انرژی در پاسخ به پرسش دیگری مبنی‌بر اینکه گفته‌اند کل پول پرداخت شده و به حساب شخص دیگری در خارج از کشور رفته، چون اگر تنها یک قسط پرداخت شده باشد که نیامدن آن به ایران، چندان نمی‌تواند محل مناقشه باشد و....، تصریح کرد: «من واقعا اطلاع دقیقی ندارم. کمیته نفت و گاز در کمیسیون انرژی که بنده متاسفانه یا خوشبختانه عضو آن نیستم، مسئول پیگیری دقیق این ماجراست. باید جلسه‌ای در این کمیته تشکیل و با احضار مسئولان وقت به آنجا، موضوع به‌طور مشخص، پیگیری شود. تصور می‌کنم این کار در هفته آتی و به محض بازگشت نمایندگان به مجلس، صورت گیرد.»

> سازمان بازرسی و تاسیسات دریایی به دنبال آن هستند تا واسطه را پیدا کنند و بتوانند یا مبلغ داده‌شده را پس گیرند یا اینکه دکل موردنظر تحویل داده شود

این در حالی است که علی طاهری‌مطلق که در زمان خرید دکل توسط واسطه‌ها بر صندلی مدیریت IOEC تکیه زده بود، می‌گوید: «دکل خریداری شده اما هنوز به ایران منتقل نشده است. دکل نه گم شده و نه در جای دیگر است؛ علت آن هم عدم‌پرداخت کامل اقساط است.»
این همه در حالی است که به گفته یک مقام آگاه که خواست نامش فاش نشود، پول دکل به‌طور کامل پرداخت شده و در حساب خانم «ن- م» از بستگان نزدیک یکی از مدیران وقت IOEC در خارج از کشور است.
اکنون باید منتظر بود و دید که آیا دکل خریداری‌شده توسط «پاک‌ترین دولت تاریخ ایران» یا وجه‌بهای آن به ایران بازمی‌گردد یا خیر و نیز آن که آیا تنها پول یک دکل واریز شده و یا.....!

یک یا ۱۰۰ دکل تفاوتی نمی‌کند؛ باید بررسی شود

موسی احمدی، عضو کمیسیون انرژی بر این باور است که درباره مساله دکل، صحبت‌های ضد و نقیضی صورت گرفته که مبنا و منشا دقیق و مشخصی ندارد و به محض بازگشت نمایندگان به مجلس، قرار است این موضوع در کمیسیون انرژی مطرح و پیگیری شود و اظهارات صورت‌گرفته از هر دو طرف بررسی و سپس نتیجه اعلام شود. احمدی در این باره می‌گوید: «باور کنید مساله ابهامات بسیاری دارد. کسانی که این مساله را مطرح کردند، هنوز به لحاظ حقوقی، قطعیت آن را به اثبات نرسانده‌اند. بنابراین نمی‌توان با این صحبت‌ها و اظهارات ضد و نقیض به نتیجه‌ای قطعی در این زمینه رسید. قرار است در نخستین نشست کمیسیون، این موضوع به‌طور کامل رسیدگی شود.
باید صحت و سقم گفته‌ها کاملا مشخص شود. این که در چه زمانی خریده شده و چقدر پول برای آن پرداخت شده با ارائه مستندات کامل، در چه موقعیت و در چه مکانی خریداری شده و...» این عضو کمیسیون انرژی درباره تعداد دکل‌های گمشده و ورود دکل به آب‌های ایران معتقد است: «عده‌ای معتقدند پول کامل پرداخت شده و دکلی وارد نشده، عده دیگری بر این باورند که بخشی از پول پرداخت شده، دکل وارد و سپس خارج شده و برخی دیگر نگاه‌شان این است که دکل خریداری شده ولی به جای دیگر رفته و در جای دیگر مشغول به کار است. بنابراین باید این نشست با حضور کارشناسان مربوطه تشکیل و مساله به‌طور مشخص پیگیری شود. در این صورت در مورد تعداد آن هم چه یک، چه ۱۰ و چه ۱۰۰ دکل، تفاوتی نمی‌کند، به تفصیل بررسی خواهد شد.

دریچه

نمایندگان مجلس آمریکا بررسی کردند

نفوذ اوپک در لغو ممنوعیت صادرات نفت آمریکا

چندی پیش، در گزارشی که رئیس کمیته انرژی سنای آمریکا آن را تدوین و ارائه کرد، آمده بود که اگر آمریکا ممنوعیت ۴۰ ساله صادرات نفت خام خود را لغو نکند، ایران به‌زودی به رقابت در بازارهای جهانی خواهد پرداخت که شرکت‌های آمریکایی عمدتا در آن راه ندارند. کاملا مشخص است که اگر این توافق حاصل شود، ایران به‌عنوان عضوی از اوپک تا پایان سال ۲۰۱۶، نفت بیشتری تولید خواهد کرد و این مساله، قیمت‌های جهانی نفت خام را به‌شدت کاهش خواهد داد.
این مساله در انتهای ماراتن مذاکرات هسته‌ای، صورت جدی‌تری به خود گرفته است. با اینکه وضع تولید نفت در آمریکا روبه‌رشد است، اما واشنگتن از زمان تحریم نفت کشورهای عرب در اوایل دهه ۷۰ میلادی که موجب ایجاد خطر کمبود نفت در این کشور شد، صادرات نفت خام خود را ممنوع کرده است، ولی این ممنوعیت لغو شد و اکنون سنا به بررسی تاثیر آن پرداخته است.
همزمانی این دستور لغو با پایان یافتن مذاکرات هسته‌ای، کمیته کشاورزی نمایندگان مجلس آمریکا را به بررسی تاثیر مثبت لغو ممنوعیت صادرات نفت خام آمریکا و نفوذ اوپک در بازارهای جهانی نفت، واداشته است.

> اکنون انقلاب شیل اویل در دنیا، به دو دلیل، یکی تصمیم اوپک و دیگری حضور سهامداران خارجی در ظرفیت پالایشی نفت خام آمریکا، به خطر افتاده است

جلسه استماع کمیته کشاورزی نمایندگان مجلس آمریکا با حضور مدیران صنایع و کارشناسان خواهان لغو ممنوعیت صادرات نفت خام تولیدی در آمریکا که از دهه ۱۹۷۰ میلادی وضع شده است، برگزار شد.
برخی از حاضران در این جلسه بر این اعتقاد بودند که لغو ممنوعیت صادرات نفت خام آمریکا در دوران انقلاب شیل‌اویل، می‌تواند برای این کشور مزایای گسترده‌ای داشته باشد.
به نظر این عده، لغو ممنوعیت صادرات نفت آمریکا، سبب رشد اقتصادی این کشور و نیز بهبود جایگاه ژئوپولتیک آمریکا و کاهش قیمت بنزین خواهد شد. کشورهای عرب عضو اوپک در دهه ۱۹۷۰، در واکنش به سیاست‌های واشنگتن در قبال رژیم اسرائیل، برای مدت کوتاهی فروش نفت به آمریکا را تحریم کردند و این موضوع زمینه ساز وضع قانون ممنوعیت صادرات نفت خام آمریکا شد.
اما زمانی که اوپک در صدوشصت‌وهفتمین نشست این سازمان تصمیم گرفت برای حفظ سهم خود در بازارهای جهانی در مقابل انقلاب شیل اویل، سقف تولید روزانه ۳۰ میلیون بشکه‌ای خود را تثبیت کند؛ مقام‌های آمریکایی از این تصمیم اوپک، به‌عنوان «جنگ نفتی» یاد کردند.
اکنون انقلاب شیل اویل در دنیا، به دو دلیل، یکی تصمیم اوپک و دیگری حضور سهامداران خارجی در ظرفیت پالایشی نفت خام آمریکا، به خطر افتاده است. بنابراین لغو ممنوعیت صادرات نفت خام آمریکا، قیمت انواع نفت خام ایالات متحده را به قیمت دیگر انواع بین‌المللی نفت خام نزدیک می‌کند و این امر تا حدی جلوی زیان بازار نفت آمریکا را می‌گیرد.

ایستگاه

دلواپسی «بریکس» از تلاطم نفت

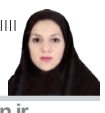
ترجمه: صفیه رحمانی
S.rahmani@fdn.ir

کشورهای عضو گروه BRICS یا همان اقتصادهای نوظهور جهانی (شامل برزیل، روسیه، هند، چین و آفریقای جنوبی) که برای تجدید پیمان و محکم‌تر کردن پیوندهای تجاری، هفته گذشته در اوفای روسیه، جایی ۸۰۰ کیلومتر دورتر از مسکو، گرد هم آمده بودند، نگرانی خود را نسبت به آنچه «تلاطم و آشوب» در بازارهای انرژی و سرمایه خواندند، ابراز کردند. این کشورها که اغلب از مصرف‌کنندگان عمده انرژی در جهان و واردکننده نفت (به غیر از روسیه) هستند، در این اجلاس با بررسی وضعیت فعلی و پیش‌بینی‌های آینده از بازار نفت، تلاش کردند به یک استراتژی اقتصادی-سیاسی مشترک برای یک‌سال آینده دست پیدا کنند. روسای جمهوری این پنج کشور در کنار روسای جمهور میهمان، به دنبال بروز بی‌ثباتی در بازارهای سرمایه و به‌خصوص چین، همچنین تلاطم‌های یک‌سال اخیر بازارهای نفت خام، در اوفا گرد هم آمدند تا امور مهمی را سروسامان دهند که بخش بزرگی از اقتصاد جهان را شامل می‌شود. در این نشست ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهوری روسیه و میزبان نشست گفت: «ما نسبت به تلاطم و آشفتگی در بازارهای انرژی و همچنین بی‌ثباتی در مواد خام عمده و بازارهای اقتصادی به‌شدت نگران هستیم.»
او در ادامه افزود: «اکنون زمانی است که بدهی برخی اقتصادهای بزرگ در جهان بالا رفته و تلاطم‌های سرمایه نگران‌کننده شده است؛ تمام این نوسانات بر نرخ رشد اثر مستقیم می‌گذارد.»
نشست روسای جمهور بریکس در حالی انجام شد که چندی قبل اقتصاددانان و مسئولان اقتصادی این کشورها به همراه برخی شرکای تجاری خود، بانک توسعه و سرمایه‌گذاری زیرساخت را با سرمایه اولیه ۱۰۰ میلیارد دلار تاسیس کردند. هدف از تاسیس این بانک، ساماندهی امور اقتصادی و تسهیل جریان مالی در زمان بحران‌های جهانی و منطقه است؛ تلاشی تازه برای تشکیل یک قطب اقتصادی شرقی در مقابل سرمایه‌های عظیم و صنعتی غرب. BRICS نامی است که در سال ۲۰۰۱ توسط جیم اونیل، اقتصاددان بانک گلدمن ساچز برای این کشورها انتخاب شد و بهانه‌ای بود برای تشکیل گروه همکاری‌های اقتصادی، اما آنچه این روزها اعضای بریکس را دور هم جمع کرده است، کشیده شدن ماشه بازار سرمایه در چین و افت شدید شاخص بازار بورس این کشور به همراه نوسانات قیمت نفت است که طی ۱۴ ماه گذشته موجب افت دراماتیکی در قیمت‌های جهانی شد. از سوی دیگر براساس آخرین شاخص میزان نوسان برابری قیمت نفت که چهارشنبه گذشته از سوی بازار معاملات شیکاگوی آمریکا منتشر شد، بیشترین میزان نوسان قیمت نفت خام هنوز اتفاق نیفتاده و طی ۱۲ هفته آینده به وقوع خواهد پیوست. این پیش‌بینی در شرایطی است که بنابر اطلاعاتی که بلومبرگ جمع‌آوری کرده است، خاورمیانه به‌عنوان متمرکزترین تولیدکننده نفت خام در جهان، دچار تنش‌های فزاینده‌ای است و از سرطانی به نام داعش رنج می‌برد، بازار بورس چین پس از آنکه ۳/۹ تریلیون دلار از ارزش خود را طی کمتر از یک ماه از دست داد، پنجشنبه توانست ۵/۸ درصد رشد داشته باشد که از دید کارشناسان موقتی و با دخالت دولت است و در همین حال روبل، واحد پول روسی، که در یک‌سال گذشته در جدول افت قیمت در مقابل دلار رتبه دوم را داشته است، به دنبال رشد ۳ درصدی قیمت نفت برنت دریای شمال توانست ۰/۸ درصد از ارزش خود را پس بگیرد. براساس گزارش رویترز، قیمت نفت خام در بازارهای جهانی جمعه به دلیل افزایش شاخص بازار بورس چین و بن‌بست فعلی در مذاکرات هسته‌ای ایران و ۱+۵ در وین، افزایش یافت. قیمت نفت وست تگزاس اینترمدیت آمریکا به ۵۳/۲۷ دلار و قیمت نفت برنت دریای شمال به ۵۹/۱۳ دلار رسید که هنوز دو درصد پایین‌تر از قیمت آخر هفته قبل از آن است، اما به محدوده ۶۰ دلار قبلی رسیده است.
شی جین پنگ، رئیس‌جمهوری چین، نیز در سخنان خود در نشست بریکس تاکید کرد: «بادهای سختی که بر اقتصاد جهانی می‌وزد همچنان ادامه دارد و نرخ رشد اقتصادی دنیا به کندی پیش می‌رود، اما کشورهای عضو بریکس پتانسیل تقویت روابط و غلبه بر این روند منفی را در خود دارند.» به گزارش بلومبرگ، آنتون سیلوانف، وزیر دارایی روسیه در مصاحبه‌ای با شبکه تلویزیونی روسیه در این‌باره گفت: «کشورهای عضو بریکس درباره افزایش پیوندهای تجاری مذاکره کردند و به نتایج خوبی رسیدند.» او درباره نتایج این گفت‌وگوها نیز اعلام کرد که تجار چینی بیش از ۶۰ میلیارد روبل (۱/۱ میلیارد دلار) از اوراق بهادار روسیه را خریداری کرده‌اند. یکی از موارد مورد مذاکره در نشست سران بریکس، سرمایه‌گذاری‌های مستقیم و پشتیبانی از بازارهای سرمایه یکدیگر بوده است. همچنین الکسی یولیوکایف، وزیر اقتصاد روسیه نیز در گفت‌وگو با این تلویزیون گفت که روسیه پیشنهاد تاسیس موسسات ارزیابی اقتصادی در درون بریکس را مطرح کرده است تا از ارزیابی‌های جهت‌دار و سیاسی موسسات غربی بی‌نیاز شوند. روسیه بارها از رده‌بندی‌هایی که موسسات غربی و به‌خصوص آمریکا، درباره اقتصاد خود می‌کنند گلایه کرده است. یکی از این نمونه‌ها ارزیابی‌ای است که موسسه سرمایه‌گذاران مودی پس از یک دوره رکود شش ساله درباره اقتصاد مسکو ارائه کرد و این اقتصاد را در رده فقرا یا «بنجل‌ها» قرارداد. نشست سران بریکس با دستاوردهای آشکار و پنهان، به کار خود پایان داد تا به گفته سرگئی ریابکوف، معاون وزیر امور خارجه روسیه، سران این کشورها بار دیگر در ماه نوامبر (آبان ۹۴) در حاشیه نشست کشورهای G۲۰ در ترکیه با یکدیگر ملاقات و رایزنی کنند.

> اما آنچه این روزها اعضای بریکس را دور هم جمع کرده است، کشیده شدن ماشه بازار سرمایه در چین و افت شدید شاخص بازار بورس این کشور به همراه نوسانات قیمت نفت است که طی ۱۴ ماه گذشته موجب افت دراماتیکی در قیمت‌های جهانی شد